

86 IDEE

HUB, JVS handskriftssamling

Alla andar sträfva efter fullkomlighet. Alla — det gifves här / irringar / förvillelser / men intet enda undantag — alla sträfva till ett tillstånd af den högsta fria yttring för sina krafter alla äga den gemensamma driften att utvidga sin verksamhet, att draga till sig att hos sig församla och göra till sin egendom, alt hvad de anse som godt, förträffligt och / intagande / retande /. Åskådning af det sköna, sanna och förträffliga är ett ögonblickligt tilegnande af dessa egenskaper. Vi försättas sjelfva i det tillstånd vi bemärka. Vi äro ägare af en dygd Upphofsmän till en handling Uppfinnare af en sanning och njuta en lycksalighet, i det ögonblick vi tänka oss dem. Vi sjelfva blifva det fundna Objectet. Denna förutsatta grund, är det hvarpå jag grundar alt det följande,

Något dylikt säger redan den inre känslan hvar och en. Om vi t. ex. beundra en ädelmodig, tapper eller klok handling, rör sig icke då i våra hjertan ett hemligt medvetande af, att vi varit i stånd att göra det samma? Förråder icke redan den höga rodnad som vid åhörandet af en sådan berättelse färgar våra kinder, att vår blygsamhet fruktar för beundran? att vi äro förlägna öfver det beröm förädlingen af vårt väsende måste förvärfva oss? Ja sjelfva vår kropp antar den människjans åtbörder som verkställt handlingen, och visar tydligt att vår själ öfvergådt till samma tillstånd. Då du var tillstädes vid berättelsen af en stor handling inför en talrik församling, ansåg du icke då berättaren såsom den som sjelf väntade på rökelsen sjelf emottog det bifall som offrades hans hjelte. och om du sjelf var den berättande öfverraskade du aldrig ditt hjerta med denna lyckliga inbildning. Du har exempel huru lifligt jag också med mitt hjertas Vän kan träta öfver föreläsandet af en skön Anecdote, af en förträffelig Dikt, och mitt hjerta har för mig i hemlighet tillstådt, att jag då blott afundats dig den Lager som ifrån Ägaren öfvergår på Föreläsarn. Hastig och innerlig känsla för dygden gäller derföre i allmänhet såsom en stor förmåga af dygd, då man deremot icke drager i betänkande att tvifla på en mans hjerta, hvars hufvud tungt och långsamt fattar den Moraliska skönhet.

87 SKÖN ÄR SÅNGEN. . . , AVSKRIFT

HUB, JVS handskriftssamling

40 Till Aurora von Rehausen av J. V. Snellman.

Skön är sången, men dess trollförmåga
 Utaf himlen ej blef unnad mig
 Men på detta sätt jag dock vill våga
 Mina känslor yppa här för Dig.

Om min tysta klagan nånsin hinner
 Till de bygder der din boning står.
 Tänk på ynglingen, som tärs och brinner
 Och på ingen sällhet hoppas får.

Aldrig skall en annan kvinna nämnas
 Att af mig en makans ljufa namn,
 Aldrig skall mitt kvalda hjärta hämnas
 Uppå ödet i en makas famn.